

Ce-și doresc copiii de Crăciun

Andrei JUAN

Suntem în perioada sărbătorilor de iarnă, cea mai mediatizată perioadă a anului. Toată lumea se gândește la sarmalele din frigider, la friptura de porc din cuptor, la salata de boeuf, la cadourile cât mai scumpe și sofisticate care nu folosesc însă la mai nimic. Cei ce au avut un an bun pot „evada” puțin prin Vienna, Grecia, sau de ce nu, prin insulele Mauritiu. Cei alții se mulțumesc cu un Crăciun și un Revelion, în familie sau la rudele de la țară.

Sărbătorile au un loc rezervat și pentru copii. Cei mici îl așteaptă pe bătrânul moș filantrop îmbrăcat mereu în roșu. Cei mai mari pretind bani de la părinți, pentru a-i cheltui cu prietenii sau pe pocnitori (spaima celor bătrâni și a cardiologilor). Se mai bat puțin cu zăpadă, mai fac o întrecere cu sania... Cel puțin așa ar trebui să petreacă toți copiii vacanța prelungită cu o săptămână de guvern. Mai sunt însă și o altă categorie de copii, care refuză invitația colegilor de a merge cu colindul și de a speria bătrânii cu petardele, copii pentru care mosul nu mai este decât o veche amintire plăcută, care în loc să piardă timpul cu programul tentant de la TV, din perioada asta, luptă pentru a-și îndeplini visul. Unul dintre ei, Radu Pop, care și-a sacrificat zilele din vacanță distrugându-și ochii în fața computerului. Și a scris, a scris până a reușit să-și îndeplinească visul... acela de a scrie o carte. Dar nu orice carte. O carte pentru cei mari, cu întâmplări din viața din care și bunicii noștri au de învățat. Și a fost gata. O parte din vis și l-a împlinit. Pentru el cartea este cadoul de Crăciun. Pe lângă această reușită, celelalte lucruri sunt insignifiante...

Acum noi avem manuscrisul. Trebuie să căutăm un „mos”, dintre cei care au apărut în afisele electorale și se lăudau că sprijină copiii, pentru a-i promova cartea și talentul. Dar dacă cei de pe afise s-au răticit prin sălile de la Palatul Parlamentului, vom căuta și prin altă parte până când dumneavoastră veți avea ocazia să găsiți prin librării cărți scrise de copii.

Petardele - o dorință „arzătoare” pentru copii

Cei mici nu mai dau banii pe bomboane, ca să cumpere „bombe”

A început sezonul petardelor. Deși stau la cozi interminabile ca să cumpere pocnitori, copiii se bucură de micile explozii, în timp ce adulții înjură de mama focului. Comercianții au și un slogan de invidiat: „Nu dați banii pe prostii, luați petarde la copii!”

„Petardele sunt preferatele mele. Le pun, în buzunarele prietenilor, în sacosele babelor, le arunc în balcoane la oameni... E mișto... Și doar se sperie. N-au ce să pătească. Și eu m-am trezit cu petarde aprinse în ghiozdan...”, aceasta e declarația lui Andy, un mare fan al pocnitorilor.

Deși sezonul lor a început de ceva timp, comercializarea petardelor este legală abia din 27 decembrie. Dar satisfacția copiilor crește, cu cât această activitate încalcă legea. „Nu-mi plac petardele. Mă sperii imediat de ele. Copiii care le aruncă sunt inconștienți. Acum îți aruncă pocnitoarea în față și apoi se plâng că s-a arș pe mâini...”, a declarat Alina în vârstă de 17 ani. Deși petardele par doar o mică distracție de moment, acestea nu sunt la fel de inofensive pe cât par.

„Anul trecut, la Spitalul de Urgență din București, s-au prezentat în jur de 15 persoane care sau accidentat din cauza artificilor și a petardelor din noaptea de Revelion. Aceștia prezentau în general, arsuri pe mâini și leziuni în jurul ochilor”, ne-a spus un cadru medical de la Spitalul Floreasca.

Revelionul în spital

De cele mai multe ori distracția costă, o proastă manipulare, sau „norocul” unor produse expirate, sau piratate pod duce la accidente. „Băiatul meu a stat 2 luni în spital cu arsuri pe față și cu bandaje pe ochiul stâng, din cauza unei petarde aruncate din mașină de un inconștient.” a declarat revoltat Rareș Petre, tatăl unui copil de 10 ani. Deși există

riscuri în folosirea acestor „bombe”, copiii le adoră, iar adulții trec cu vederea riscurile.

Oferta de artificii este diversă, tarabe care comercializează astfel de produse puteți întâlni în special la stațiile de metrou. Cât despre prețuri și acestea diferă de la un vânzător la altul. Pentru un întreg arsenal de Revelion, puteți scoate din buzunar între 100.000 și 500.000, sau chiar mai mult, dacă aveți instinct de piroman.

Cele mai ieftine pocnitori dar

și cele mai populare sunt „Picolo”.

Un specimen de artificii cu foarte mare succes la tinerii cu vârste între 20-30 ani este „Wings”, iar în topul petardelor celor mai prost vândute se află „Mini pocnitorile”.

La fel ca și achiziționarea unui brad de Crăciun, acum legat de petardele de Revelion, părinții își pun întrebarea: „avem noi nevoie de așa ceva?” Mulți nu sponsorizează acest „sport de iarnă”, așa că cei mici sunt obligați să apeleze la șmecherii, pentru a-și satisface

dorintele „arzătoare”.

„Mama zice că mai bine stăm și ne uităm la alții de Revelion, când aruncă ei cu petarde și artificii. Dar eu mi-am cumpărat deja o cutie de pocnitori și o să le aprind singur, că așa face toată lumea”, a declarat entuziast Marius M., de 15 ani.

Așadar, lucrurile interzise și periculoase fac deliciul unui Revelion pe cinste, în care se pot încălca regulile, pentru distracție.

Mara MARINESCU

Topul profesorilor din Liceul „Mihai Eminescu”

Alina MATEI

► Cel mai sexy profesor:

Claudia Bogaciev - educație plastică
Se îmbracă întotdeauna elegant și își asortază coafura cu același stil.

► Cel mai de gașcă prof:

Virginia Olaru - limba română
În fiecare oră cu dânsa, rădem și ne distrăm, iar lecțiile pe care le predă, sunt mai aproape de viața de zi cu zi.

► Cel mai înțelegător prof:

Silvia Mușătoiu - matematică
Este calmă cu noi și trece cu vederea micile scăpări când ne ascultă pentru note.

► Cel mai sufletist prof:

Mariana Vucicovici - Limba franceză
Se înțelege foarte bine cu copiii și se atașează de toate colectivele.

► Cel mai sever profesor:

Iulian Radu - educație fizică
În ora de sport donmește legea pixelui, pe care profu' îl folosește mereu pentru a pune note mici în catalog.

► Cel mai nervos prof:

Feridia Stoichescu - chimie
Nu există excepții de ore în care profa să nu țipe la elevi, cu sau fără motiv.

► Cel mai glumeț prof:

Tudor Ghinea - Fizică
Îmbină lucrurile serioase din lecție cu glume și toată lumea râde, chiar dacă multe bancuri pe care le spune, nu le înțelegem.

► Cel mai calm prof:

Ecaterina Stănescu - istorie
Deși facem gălăgie și o enervăm de multe ori, nu se supără și încearcă să facă ora cât mai interactivă pentru a participa cu toții la lecție.

Sorin DUMITRESCU

Urarea pupezelor pentru cititori...

Aho, aho, copii și frați
Pupăza s-o cumpărați
Prin pagini să răfoiți
Integral să o citiți
Care articole beton
Pupăza-i la microfon
Și vă spune tuturor
Că va fi un an cu spor

La ureche doi cercei
Zboară, pupăzo din tei
Hăi! Hăi!

Frunză verde flori de mei
Suntem pupăza din tei
Și-am ajuns cu mic cu mare
Cel mai bun dintre ziare
Noi cu plugul am pornit
Pe la voi am pososit
Să urăm, să colindăm
Și un ziar cadou să dăm
Dar cu mâna goală nu plecăm.
Vrem și noi un sediu nou

Desen de RADU POP

Sau un pentium drept cadou
Deși nu ne-am supăra
Dacă un mobil ne-ați da.

La ureche flori de mei
Zboară, pupăzo din tei
Hăi! Hăi!

La veniți cu toți acum
Să pornim cu toți la drum
Și să facem o urare
La mai mult și la mai mare
Pentru cei ce ați fost cu noi
Și la greu și la nevoi
Vă dorim o viață plină
De căldură și lumină
La sponsori noi le dorim
Să le-aducă anu' nou
Sănătate la birou
La copii noi le urăm
Un semestru mai ușor
Și teme mai puține
Să le meargă și lor bine
Pupăza vă dă noroc
La de-acilea busuic
De la noi primiți acum
La mulți ani și-un an mai bun!

La ureche trei scaieți
La strigați cât mai puteți
Hăi! Hăi!

Andrei VORNICU

Apartenența la grup

Bineînțeles, ca de fiecare dată când scriu ceva, stau și mă uit pe geam, cu privirile fixate undeva de-a lungul străzii. Văd cum trece un vlăjgan slab și tinerel. Îmi dau seama că e punker, după creasta tradițională și tipică. Poartă pantaloni în carouri și o cămașă kaki largă și sifonată. E destul de subțire îmbrăcat pentru vremea asta, dar în fine. Se apropie doi indivizi de o culoare mai ternă,

tunși castron, îmbrăcați cu trening de fâs și ciocate și intră brutal în vorbă cu punkerul nostru. Intențiile lor sunt la fel de clare ca și preferințele lor muzicale (recte manele). Cei doi îl buzunăresc fără milă pe tânăr și îl lasă într-un târziu să plece cu un portofel și două abonamente mai ușor. Abia acum realizez că punkerul îmi arată destul de cunoscut. De fapt, sunt sigur că l-am mai

văzut. Se plimba cu gasca pe la Universitate, rânjind și hăhăindu-se cu gura cât o roată de tractor și injurând bătrânii pe stradă. De aici se pot trage destule concluzii...

Orice individ se simte mai bine în grup. E normal, firesc. „Poanta” e că un tip are un comportament pe cont propriu și un alt fel de a fi atunci când e cu gasca. Dacă un băiat e plin de tupeu și curajos cu haita, există destule șanse ca acel băiat să fie un papă-lapte atunci când e singur. În mod logic, excepțiile întăresc regula. Bineînțeles că individul e profund influențat de grup și de toate ideile celor din gașcă, în sensul bun sau în sensul rău. Astfel, cu gasca tragi primul fum, cu grupul chiuiești întâia oară, în turmă faciți toate nebuniile, dar se întâmplă și ca în gașcă să descoperi o multime de lucruri noi și folositoare.

Fiecare individ își alege gasca. Nu ți se impune un cerc de amici. Toată șmecheria e să știi să îți alegi anturajul.

Radu POP

Și ai de unde alege, slavă Domnului. Depinde de tine. Mai nou, ești catalogat mai degrabă după cercurile în care te învârti, decât după calitățile personale. Dacă vorbești cu tipii ăia cu ochelari și acnee, ești tocilar. Dacă vorbești cu ăia cu pantalonii până la genunchi și care injură din două în două cuvinte, ești șmecheras. E simplu. Toată povestea e să te potrivești. Altfel, poți să ajungi chiar și în situația în care să ajungi la 30 de ani să înțelegi că tu de fapt ar fi trebuit să te faci pilot de curse, în loc de informatician. Oricum, nu era decât un exemplu ipotetic...

Hai că s-a făcut târziu, vă pup și vă spun Sărbători ferice!

Redactor-șef:
Andrei Jujan

Responsabil ediție:
Mara Marinescu

Art Director (grafică):
Radu Pop

Foto: Alexandru Rizea
Tehnoredactare: ZIUA

Consilier editorial „Pupăza din tei”: Bogdan Oprea

Director-coordonator ZIUA:
Brîndușa Armanca

Adresa Redacției:
Asociația „Pupăza din tei”
Str. Răcari nr. 16, bl 44A, sc. 1,
ap. 3, parter, sect. 3, București
Tel: 3441838; Mobil: 0722.122284
E-mail: pupazadintei@go.ro;
www.pupazadintei.ro